

Tartalom

Időközi gazdasági kilátások 2012/2	2
Foglalkoztatási kilátások 2012	3
Szénpiaci elemzés 2012	4
Olajpiaci elemzés 2012	4
Megújuló energia-piaci elemzés 2012	4
Gázpiaci elemzés 2012	4
Villamosenergia-piaci elemzés 2012	4
OECD-FAO mezőgazdasági kilátások 2012-2021	5
Turizmus trendek és irányvonalak 2012	6
Oktatási Körkép 2012	6
A támogatástól a fejlesztésig: A szegénység elleni globális küzdelem	7
Zöld növekedés és környezetirányítás Kelet-Európában, a Kaukázusban és Közép-Ázsiában	7
Kockázattudatosság, tőkepiacok és katasztrófakockázat	8
A vízgazdálkodás finanszírozási rendszere	8
Modellegyezmény a jövedelem- és tőkeadózásról – Teljes változat	9
Az állatállomány járványai: megelőzési, ellenőrzési és kompenzációs rendszerek	9
A halászat rekonstrukciója: A jövőbe vezető út	9
Az állami és magánvállalkozások közötti versenysemlegesség fenntartása	9
Vállalatirányítás, értékteremtés, növekedés - A finanszírozás és a vállalatok közötti híd	9
OECD szemle a kockázatmenedzsment politika témakörében - Társadalmi zavarok	10
Gyalogos biztonság, városszervezés és egészség	10
Módszertani kérdések és esettanulmányok – Az agrárkörnyezeti szakpolitikák értékelése	10
OECD Tagországok Energetikai Mérlege 2012	10
Az OECD-n Kívüli Országok Energetikai Mérlege 2012	10
Fontosabb várható események és kiadványok	11
OECD Tudástár	11

Bevezető

Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy 2012. június 30-tól az OECD tevékenységében való magyar részvétel irányításának felügyeletét és az OECD Nemzeti Tanács elnöki teendőit a Nemzetgazdasági Minisztérium parlamenti és gazdaságstratégiaiért felelős államtitkára látja el.

Az OECD Nemzeti Tanácsa a jövőben is arra törekszik, hogy lehetőséget biztosítson a párbeszédre és meghatározó kérdésekben az egyeztetett álláspontok kialakításának fóruma legyen. A Tanács titkársága továbbra is rendszeres tájékoztatást ad az OECD tevékenységéről, valamint a Tanács üléseinek előkészületeiről, az Állandó Képviselő munkatársai pedig a jövőben is magas szakmai felkészültségükkel segítik a kormányzati döntés-előkészítést és döntéshozatalt. További munkánk során kiemelt figyelmet fordítunk az OECD Nemzeti Tanács koordinációs feladataira, amelyet elsősorban a szakmai konzultációk rendszeressé tételével kívánunk támogatni. Szeretnénk

megköszönni az OECD Nemzeti Tanács eddigi elnökének, Hidvéghi Balázs helyettes államtitkár úrnak és az OECD Nemzeti Tanács korábbi titkárságának munkáját és új feladataikhoz sok sikert kívánunk.

Megköszönve olvasóink eddigi tevékeny együttműködését, a jövőben is számítunk segítségükre annak érdekében, hogy Magyarország figyelemreméltó szakmai tekintélyét megőrizhessük, és hatékony képvisellel járulhassunk hozzá hazánk még nagyobb elismertségéhez.

Megkérjük továbbá olvasóinkat, hogy amennyiben a Nemzeti Tanács tagjait, delegáltjait vagy kapcsolattartóit illetően változás történik, azt az oeecd-ntt@ngm.gov.hu e-mail címen jelezzék.

Dr. Cséfalvay Zoltán

parlamenti és gazdaságstratégiaiért felelős államtitkár,
az OECD Nemzeti Tanács elnöke

Dr. Mikola István

OECD nagykövet

Időközi gazdasági kilátások 2012/2

Gazdaság

2012. szeptember 6.

Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu

Prognózis

<http://www.oecd.org/economy/economicoutlookanalysisandforecasts/economicoutlook.htm>

Pier Carlo Padoan, az OECD főközgazdásza sajtótájékoztató keretében mutatta be a 2012. májusi „Gazdasági kilátások”-ban publikált OECD előrejelzés részleges aktualizálását (az időközi előrejelzés országoként a G7 országok gazdaságaira, valamint az euróövezet 3 legnagyobb gazdaságának átlagára készül). A mostani előrejelzés nem teljes frissítés, mivel korlátozottabb információra támaszkodik, és rövidebb időhorizontra szól. A legközelebbi, Magyarország adatainak előrejelzését is tartalmazó Economic Outlook megjelenése november végén várható.

	GDP növekedés %-ban				
	Évesített negyedév/ negyedéves adatok				
	2011. IV. né.	2012. I. né.	2012. II. né.	2012. III. né.	2012. IV. né.
USA	4,1	2,0	1,7	2,0	2,4
Japán	0,3	5,5	1,4	-2,3	0,0
Euro 3 (GER, FRA, ITA)	-1,0	0,1	-0,3	-1,0	-0,7
Németország	-0,6	2,0	1,1	-0,5	-0,8
Franciaország	0,0	0,1	-0,2	-0,4	0,2
Olaszország	-2,9	-3,3	-2,9	-2,9	-1,4
Egyesült Királyság	-1,4	-1,3	-1,8	-0,7	0,2
Kanada	1,9	1,8	1,8	1,3	1,9
G7	1,7	1,8	0,9	0,3	1,1

A friss mutatók alapján, a **gazdasági növekedés kilátásai gyengültek a tavaszi előrejelzés óta, amely mögött elsősorban az euróövezet elhúzó válsága van, ami a kereskedelem és a piaci bizalomra gyakorolt negatív hatások révén a zónán kívüli országokra is hatással van.** A legtöbb országban a gyenge lakossági fogyasztás mellett a beruházások is csökkennek. Az OECD szerint a kedvezőtlen folyamatok az év második felében fennmaradnak, de az USA helyzete valamivel kedvezőbb, mivel ott a mérleg-alkalmazkodási folyamatok kedvező hatásai már jelentkezni látszanak. Az OECD rövid távú előrejelzése szerint a **G7 országok növekedése 2012-ben 1,4% körül alakulhat, de a legnagyobb európai gazdaságok kapcsán a második félévben recesszióra számít a szervezet.** A globális kilátásokra a legnagyobb kockázatot továbbra is az euróövezet jelenti majd – ráadásul a periféria válsága egyre inkább veszélyezteti a magországot is –, amelynek kezelésére további lépések szükségesek. Emellett továbbra sem múlt el annak a veszélye sem, hogy az USA-ban hirtelen fiskális kiigazítást hajtanak végre, amely szintén negatív tovagyrúró hatásokkal járna az amúgy is gyenge globális folyamatokra.

Az olajárak a gyenge gazdasági aktivitás ellenére ismét emelkednek az olajpiacon jelentkező kínálatoldali zavarok és geopolitikai feszültségek következtében. A világkereskedelem lendülete lefékezni látszik az első félévben, tükrözve a főbb gazdaságok gyenge keresletét. A lassulás elsősorban a high-tech szektort és a kínai exportot érintette. Ezzel párhuzamosan, valószínűsíthetően tartós átalakulás zajlik a globális egyensúlytalanságok szerkezetében: az euróövezet kereskedelmi többlete emelkedik, Japáné csökken, az USA-ban pedig az olajszektoron kívüli kereskedelem növekvő hiányát az olajszektor erősödő aktívuma ellensúlyozza.

A gyenge gazdasági aktivitás a munkahelyteremtés lassulásával járt együtt a legtöbb országban, ám a munkanélküliségre gyakorolt hatás eddig meglepően mérsékelt. Ugyanakkor, a gyenge kilátások miatt lehetséges, hogy az állástalanok száma a közelmúltban tapasztaltnál gyorsabban emelkedik majd. Mivel ez ismét negatív befolyásolná a kereskedelmet és a fogyasztói bizalmat, fontos lenne a foglalkoztatást és a béralkalmazást segítő munkaerő-piaci reformok végrehajtása, különösen Európában. A termékpiacon szabályozás, illetve a potenciálisan jelentős munkahelyteremtő képességgel bíró szektorok (kiskereskedelem, szolgáltatások) deregulációja szintén segíthet. Az Európai Tanács június végi megállapodása, az EKB kamatvágása és aktívabb szerepvállalásáról szóló bejelentése stabilizálta a pénzügyi piacokat a nyár folyamán, az USA-ban pedig egyértelműen javult a pénzügyi piacok állapota. Ennek ellenére komoly feszültségek maradtak, különösen az euróövezetben, ahol a magországot laza monetáris helyzete ellentétben áll a periférián tapasztalható forrás- és hitelszűkével.

Az OECD a laza monetáris kondíciók tartását, sőt, ahol az inflációs folyamatok stabilak, további enyhítést javasolja. Az euróövezetben folyó költségvetési konszolidációt folytatni szükséges, annak ellenére is, hogy az több országban prociklikus hatásokkal jár, de a pénzügyi piacok és a finanszírozás nehézségei nem hagynak sok mozgásteret. Az erősen deficitessé országokban tovább kell csökkenteni a fiskális és külső hiányokat, míg a szufficiens országokban a belföldi abszorpció erősítésével, a fogyasztási és beruházási aktivitás élénkítésével kellene segíteni a zónán belüli kiigazítási folyamatot. Bár a június végi növekedési kompakt jó irányba tett lépés, a tartós megoldáshoz széleskörű strukturális reformok végrehajtása szükséges annak érdekében, hogy mérséklődjen az euróövezetben belül a folyófinanszírozási-mérlegek közti különbség, erősödjék a növekedés, és enyhüljenek a pénzügyi piacok feszültségei. Ezen túl, a banki és szuverén szolvenciával kapcsolatos egymást erősítő félelmek megtöréséhez szükséges a nem-teljesítő hitelek transzparens kimutatása, az európai közös bankfelügyelet felállítása, és európai források biztosítása a bankok tőkehelyzetének rendezéséhez, közös betéti garanciák és felszámolási szabályok létrehozása, vagyis a bankunió. Az EKB határozott kötvénypiaci fellépése lehet képes arra, hogy megtörje az egyes országok kilépésével kapcsolatos félelmekből fakadó hozamemelkedést.

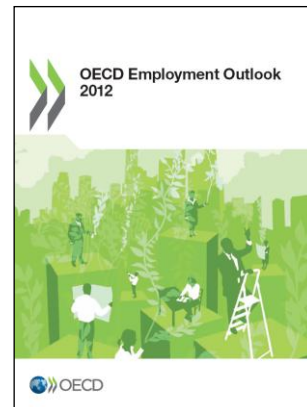
A publikált adatok közül magyar szempontból kiemelendő, hogy Németország esetében a korábbi negyedévekhez képest jóval gyengébb növekedést vetítenek előre a második félévre, ami a gyenge bizalmi indexekkel együtt a magyar gazdaság szempontjából is aggodalomra ad okot; illetve a világkereskedelem bővülésének lassulása, a gyenge európai növekedés, illetve a fejlődő országok (kiemelten Kína) növekedésének lefékeződése sem jósol kedvező exportpiaci környezetet rövidtávon, amely érdemi hatással lehet a hazai növekedés kilátásaira is.

Az elhúzó európai kockázatok, főként esetleges ismételt felerősödésük esetén továbbra is kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak a hazai eszközárakra, illetve a forint árfolyamára a pénzügyi piacok felerősödött volatilitása következtében.

Foglalkoztatási kilátások 2012

Foglalkoztatás	2012. július 10.	Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu
Prognózis	http://www.oecd-ilibrary.org/employment/oecd-employment-outlook-2012_empl_outlook-2012-en	

Az OECD évente megjelenő foglalkoztatási kilátásokat áttekintő kiadványa megállapítja, hogy a közelmúltbéli gazdasági és pénzügyi válságból történő kilábalás lassú és egyenetlen volt. A munkanélküliség sok országban továbbra is elfogadhatatlanul magas, emellett nőtt a tartós munkanélküliség is, ami növeli a munkanélküliség magas szinten való beragadásának kockázatát. Az OECD-övezet átlagos munkanélküliségi rátája 7,9% volt 2012 májusában, ami közel 48 millió állástalant jelent; 15 millióval többet, mint 2007 végén. A gazdasági előrejelzések szerint a következő időszakban sem lehet nagyszámú új munkahelyre számítani, így 2013 végén sem várható a mutató érdemben 8% alá, és az Európai Unióban a kilátások még kedvezőtlenebbek.

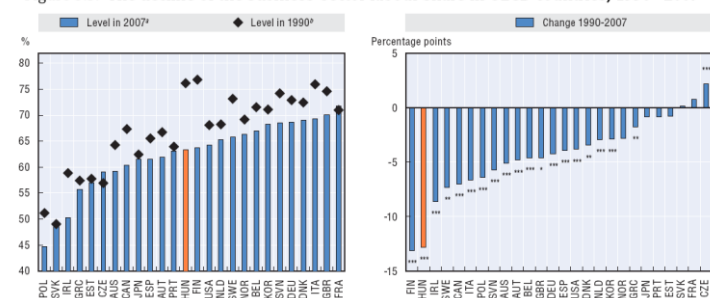

Rövidtávon a munkaerő-piaci helyzet alakulása nagyrészt a gazdasági kilábalás tényétől és ütemétől függ, így a foglalkoztatáspolitikai eszközök inkább csak hosszabb távon tud segíteni. A legfontosabb beavatkozási terület annak megakadályozása, illetve tompítása, hogy a gyakran hosszúra nyúló munkanélküli periódusok ne vezessenek a képességek és motiváció teljes eróziójához, és így ne szakadjanak el a munkaerőpiactól az érintettek. El kell kerülni a múlt hibáit, amikor a táppénz-, illetve a különböző nyugdíjszerű ellátásokon keresztül próbálták csökkenteni a munkanélküliséget, mert költségvetési hatásai mellett ez a módszer a munkanélküliséget korlátozásán keresztül a növekedési képességet is rombolja. Ehelyett az OECD az aktív munkaerő-piaci politikákat, a munkakeresőket segítő szolgáltatások fejlesztését, a képzési programokat, a támogatott gyakornoki programokat, illetve a munkaerő terheinek általános csökkentése helyett, inkább a nettó létszámbővítéshez kötött, célzott támogatásokat ajánlja. Különösen a fiatalok esetében fontos a célzott és aktív beavatkozás, mivel körükben a munkanélküliség rendkívüli mértékben megnőtt. Az aktív eszközökön túl a munkaerőpiacok rugalmasságát erősítő strukturális reformok is ajánlhatóak, mivel a kutatások szerint ezek hozzásegíthetik a gazdaságot a gyorsabb kilábaláshoz.

A kiadvány 4 elemzést tartalmaz, amelyek közül az első „Waiting for the Recovery: OECD Labour Markets in the Wake of the Crisis” címmel általános áttekintést ad. Elsősorban a munkanélküliség szintjével, struktúrájával és változásával (tartós munkanélküliek aránya, korcsoportos bontás, NAIRU, Beveridge-görbe) foglalkozik, és előrejelzés is ad. A hazánkra vonatkozó prognózis nagyjából stagnálásra számít munkaerő-piaci szempontból 2013 végéig.

A második, „What Makes Labour Markets Resilient During Recessions?” című fejezet egy visszatekintő elemzés arról, hogy bizonyos intézkedések és munkaerő-piaci intézmények hogyan alakították az országok „válságállóságát”. A kutatás következtetése, hogy azok az országok kezelték jobban a válságot, ahol a munkaerő-piaci berendezkedés rugalmasabb és a foglalkoztatás jobb szerkezetű. Újdonság, hogy viszonylag egyértelműen jónak találták a koordinált kollektív béralku rendszerét (vagyis ahol nem cégeken és ágazatokon belül, szeparáltan történik, hanem valamiféle koordináció mentén). A szerzők Magyarországgal kapcsolatban megjegyzi, hogy hazánkban viszonylag nagyot esett a munkajövedelem GDP-n belüli szintje, miközben a termelékenység nem romlott érdemben, és nem emelkedtek az átlagos órabérek (a minimálbér 2012-es jelentős emelése kívül esik az elemzés időhorizontján).

Figure 3.3. The decline of the business-sector labour share in OECD countries, 1990^a-2007^b

Note: Three-year averages, starting and ending with indicated years. ***, **, * significant at the 1%, 5% and 10% level, respectively. Statistical significance refers to the coefficient of the time trend in a bivariate regression on annual data with the labour share as dependent variable. The wage of the self-employed is imputed assuming that in each industry their hourly wage is the same as for the average employee of the industry. Estimates for Norway exclude the chemical industry and are based on average hours per employed

a) Germany and Hungary: 1992; Czech Republic, Estonia, Greece, Poland, Slovak Republic and Slovenia: 1995.

b) Canada: 2004; Korea and Portugal: 2005; Japan, Poland and Slovenia: 2006

Source: OECD calculations based on OECD STAN and EUKLEMS.

StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888932651541>

rendszerén keresztül kell tompítani ezeket a feszültségeket. Magyarországon összességében az átlagosnál kisebb mértékű a tőkejödelmek irányába mutató átrendeződés, de az üzleti szférában már ennek a fordítottja igaz. Ez ugyanakkor egyáltalán nem meglepő, hisz a viszonyítási alap – 1990 – óta az magyar ipar jóval tőkeintenzívebbé és magasabb technikai színvonalúvá vált, valamint a hagyományos, nagy élőmunkaigényű ágazatok háttérbe szorultak. Az ágazatokon belül szinte mindenhol gyorsabban növekedett a termelékenység, mint a bér, de ez a közép-kelet-európai országok zömére jellemző, és valószínűleg a technológiaváltáshoz köthető.

Az utolsó rész, a „What Green Growth Means for Workers and Labour Market Policies: An Initial Assessment” az OECD Zöld Növekedési Stratégiájához kapcsolódik, és az OECD-övezet egészét érintően beszél a szektorok közötti elmozdulásról, a változó képzettség-igényről és arról, hogy erre az aktív munkaerő-piaci eszközökkel és az oktatáspolitikával kell reflektálni.

Energiahordozónkénti éves piaci elemzések: Szénpiaci elemzés 2012 Olajpiaci elemzés 2012 Megújuló energia-piaci elemzés 2012 Gázpiaci elemzés 2012 Villamosenergia-piaci elemzés 2012

Energia

2012. augusztus - szeptember

Kontakt: Várkonyi Gergely – gvarkonyi@mfa.gov.hu

http://www.oecd-ilibrary.org/energy/coal-information-2012_coal-2012-en

http://www.oecd-ilibrary.org/energy/oil-information-2012_oil-2012-en

http://www.oecd-ilibrary.org/energy/renewables-information-2012_renew-2012-en

http://www.oecd-ilibrary.org/energy/natural-gas-information-2012_nat_gas-2012-en

http://www.oecd-ilibrary.org/energy/electricity-information-2012_electricity-2012-en

A Nemzetközi Energia Ügynökség (IEA) évente megjelenő kiadványgyűjteménye minden egyes energiahordozóra külön-külön vizsgálja az előző évi piaci és tagországi statisztikákat, trendeket, és ez által egy átfogó képet ad az egyes energiahordozó piacok alakulásáról. Minden egyes kiadvány elején megtalálható egy rövid áttekintés, valamint egy definíció gyűjtemény, amelyek segítenek a statisztikai adatok jobb megismerésében.

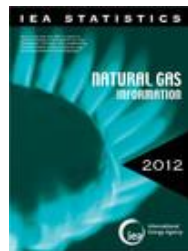
A szénenergia biztosítja jelenleg is a világ villamos energia igényének 40%-át. A teljes energiaigényt tekintve az olaj után a második leghasználtabb energiaforrás, míg a villamos energia generálás terén egyértelműen a leggyakrabban használt nyersanyag. Az idei kiadás egyértelműen rámutat, hogy folytatódott az a trend, ami már az elmúlt 10 évben megfigyelhető volt, miszerint a szénfelhasználás globális növekedésének forrása a fejlődő országok gazdasági fellendülése. Kína egy-maga olyan szénfelhasználási növekedést mutat, amely alapján az előrejelzések egyértelműen azt jelzik, hogy kifejezett politikai döntésre lesz szükség a tiszta-szén technológiák széleskörű alkalmazására, vagy az alternatív energiaforrások biztosítására. Globálisan a szén továbbra is a legolcsóbb energiaforrásnak számít, amely csak tovább nehezíti ezt a feladatot.

A globális olajfüggőség, az olaj lehetséges csúcstermelési pontjának elérése, az aktuális hordónkénti olajárak mind-mind olyan témák, amelyek a világ vezető hírforrásainak fődíszletein szerepelnek. Az IEA olajpiaci elemzése összesíti az elmúlt egy év adatait. Külön érdekesség, hogy a Katrina hurrikán szörnyű eseményei óta először került alkalmazásra 2011-ben a kollektív olajtartalék felszabadítási akció. A kiadványban nyomon követhető a piac alakulása és az olajtermelők reakciója erre a lépésre. Az olajtermelés tekintetében megfigyelhető, hogy míg az észak-afrikai, azon belül is főleg a líbiai események miatt a termelési volumen az év első felében graduálisan esett, az ellátás terén nem volt probléma. Ez persze csak kis részben magyarázható a kollektív akcióval, hiszen a statisztikák mutatják azt is, hogy a kereslet továbbra is elmarad a 2008. évi gazdasági válság előtt tapasztalható szinttől.

A megújuló energiaforrások 2000 óta a tiszta energia szektor növekedésének fő mozgatórugói. Azon belül is kiemelendő a napenergia és a szélenergia, amelyek elterjedtségükben az elmúlt években fokozatosan túlszárnyalták a vízerőenergiát és egyéb megújuló forrásokat. Az elmúlt évtizedben az irányzott támogatásoknak, szubvencióknak köszönhetően látványosan nőtt a megújuló források alkalmazása. Mindezek ellenére 1990-től 2008-ig átlagosan évi 2,8%-al nőtt a megújuló energiaforrások által termelt villamos energia mértéke, míg a teljes áramtermelést tekintve az évi növekedés meghaladta a 3%-ot. Ráadásul a válság első hatásait követően a megújuló források globálisan az áramtermelés 19,3%-át tették ki, ami visszaesés az 1990-ben mért értékhez képest, amely akkor 19,5% volt. Az IEA megállapítása, hogy ez legfőbbképpen annak köszönhető, hogy a kulcsfontosságúnak ítélt vízerőenergia térhódítása megtorpant több országban is, leginkább az egyéb környezeti hatásoktól való félelem miatt.

A gázpiac esetében az IEA kiadványa egyértelműen bemutatja, hogy a globális piacon belül olyan jelentős eltérések vannak, amelyek nem teszik lehetővé annak egy nagy egységként való vizsgálatát. Az Egyesült Államokban az olcsón termelhető, és nagy mennyiségben jelen lévő palagáz megjelenésével a gáz immáron a legolcsóbb energiaforrássá vált. Ez a drasztikus változás azt is jelenti, hogy az USA felhasználói oldalról immáron függetlenítette magát a globális gázpiaci változásaitól, és tervei között szerepel olyan infrastruktúra kiépítése, amely által nettó importőrből hamarosan nettó exportőrre válhat. Európa és Ázsia esetében a palagáz megjelenése a nehezebb elérhetősége és drágább termelési költségei miatt nem biztos, hogy ilyen jelentős áttörést jelent majd. Így viszont marad továbbra is elsődleges kérdésként a források diverzifikációja.

A villamos-energia piaci elemzés tartalmát alátámasztják egyfelől a fenti kiadványokban megfigyelhető trendek. Másfelől az idei kiadványban jelennek meg először a fukushimai katasztrófa hatásai. Ebben természetesen kulcsfontosságú az a Németországi elhatározás, amely szerint leállítják atomerőműveiket, és a villamos-energia ellátást alternatív forrásokból oldják meg. Habár ennek az igazi fő hatásai majd csak a 2012-es évről szóló elemzésben figyelhetők meg, a 2011 év második felét bemutató statisztikai adatok már kisebb bepillantást engednek ezekbe a hatásokba.

OECD-FAO mezőgazdasági kilátások 2012-2021

Agrárgazdaság

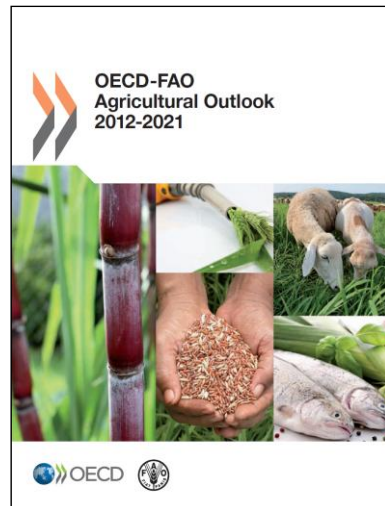
2012. július 11..

Kontakt: Jánoszy Ágnes – gianszky@mfa.gov.hu

Prognózis

http://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/oecd-fao-agricultural-outlook-2012_agr_outlook-2012-en

A Mezőgazdasági kilátások 18. kiadása a nyolcadik olyan kiadás, amely az Egyesült Nemzetek Élelmezésügyi Szervezetével (a FAO-val) közösen készült. A korábbiakhoz hasonlóan a jelentés világszerte trendeket vázol fel a bioüzemanyagok, gabonafélék, olajos magvak, cukor, hús-, hal- és tejtermékek vonatkozásában a 2012–2021 közötti időszakra nézve, továbbá értékelést ad a közelmúltbeli fejleményekről, illetve bemutatja az adott áru piacokon jelentkező legfontosabb problémákat és bizonytalanságokat. A kiadvány kiemelten foglalkozik azzal a kihívással, hogyan lehetne a mezőgazdasági termelékenység-növekedést fenntartható módon fokozni. A közelmúltban megállapítást nyert, hogy bár a piacok reagálásával az árak lejjebb mennek ugyan, ám a továbbra is erős kereslet és bizonyos inputok növekvő költsége miatt magasabb árszint várható. Az árak a várakozásoknak megfelelően valóban csökkenni kezdtek, ám viszonylag magas szinten maradtak. A kiskereskedelmi élelmiszerár-infláció jelentősen visszaesett a 2008-ban regisztrált csúcshoz képest, és csökkent az általános inflációhoz való hozzájárulásának mértéke is. Mindezek ellenére az élelmiszerár-infláció számos fejlődő országban továbbra is magas, és a vizsgált országok többségében még mindig meghaladja az általános infláció mértékét. A jelen kiadványban tárgyalt termékek nominálárai az elkövetkező tíz év folyamán várhatóan felfelé mozdulnak el. A reálértéken számított (inflációval korrigált) árak stagnálnak vagy a jelenlegi szintek alá csökkennek, ám az előrejelzések szerint átlagosan 10–30%-kal haladják meg az előző évtized árait. Az árak volatilitása továbbra is probléma, ám ezen belül is a terményhozamok időjárástól függő ingadozása jelenti a fő fenyegetést mindaddig, amíg a készletszintek alacsonyak. A növénytermesztés ismételt fellendülésének köszönhetően a készletszintek nőttek valamelyest, a piaci turbulencia pedig csökkenni látszik 2012-es évben.

A globális mezőgazdaság számára most az a legnagyobb kérdés, hogyan növelhető fenntartható módon a termelékenység az élelmiszerek, takarmányok, üzemanyagok és az élelmiszer rostok iránti növekvő kereslet kielégítése érdekében. A globális mezőgazdaság egyre inkább összefügg az energiapiacokkal. A makrogazdasági feltevésekben szereplő olajár-előrejelzések átlagosan mintegy 25 dollárral magasabbak az előző évben alkalmazottnál (hordónkénti 110–140 dolláros sávban mozognak a kilátásokban szereplő időszakra vonatkozóan). Ezek a magasabb olajárak adják az alapját a magasabb mezőgazdasági termékár-előrejelzéseknek, és nemcsak a termelési olaj vonatkozású költségeit érintik, hanem a bioüzemanyagok és az előállításukhoz felhasznált nyersanyagok iránti keresletet is megnövelik. A korlátozott erőforrások és a magas költségek a felfelé tendáló árak ellenére is gátat szabnak a termelésnövekedésnek. A globális mezőgazdasági termelés növekedési üteme az elmúlt évtizedekben évi 2% felett volt, ám az előrejelzések szerint a következő évtizedben 1,7%-ra lassul. Az egyre korlátozottabb erőforrások, a környezetvédelmi nyomás és az egyes inputok magasabb költsége várhatóan szinte az összes régióban gátolni fogja a kínálatoldali válasz kiváltását.

A globális termelésnövekedés fő forrását 2021-ig a fejlődő országok jelentik majd. Az előrejelzések szerint az éves termelésnövekedés a fejlődő országokban átlagosan évi 1,9% körül várható, szemben a fejlett országok 1,2%-ával. A feltörekvő gazdaságok egyre nagyobb részesedést szereznek majd a bővülő mezőgazdasági világkereskedelemben. A legkiemelkedőbb szerepet azok az országok töltik majd be, amelyek jelentős beruházásokat tettek a mezőgazdasági termelőkapacitás növelése érdekében (például Brazília, Indonézia, Thaiföld, az Orosz Föderáció és Ukrajna). 2021-re a fejlődő országok adják majd a rizs, az olajos magvak, a növényi- és pálmaolaj, a fehérjetartalmú élelmiszerek, a cukor, a marhahús, a baromfi, a hal és a haltermékek exportjának zömét. A globális bioetanol- és biodízel-gyártás az előrejelzések szerint csaknem a duplájára nő 2021-re, erősen koncentrálódva Brazília, az Egyesült Államok és az Európai Unió területén. A bioüzemanyag elsősorban a mezőgazdasági nyersanyagokra épül, és 2021-re egyre nagyobb részesedést foglal el a cukornád (34%), a növényi olaj (16%) és a durvaszemcsés gabonafélék (14%) globális termesztésében.

Az Orosz Föderáció, Ukrajna és Kazahsztán várhatóan jelentősebb búzaexportőrre válik 2021-re, de a régiót jellemző magas termelésingadozás hatással lehet a globális kereskedelemre és a világszerte árak volatilitására. Az előrejelzések szerint nagyobb mennyiségű rizsexport várható a legkevesebb fejlett ázsiai országokból, miközben nő az Afrikába érkező rizsimport. A mezőgazdasági termelésnek az elkövetkező 40 év távlatában 60%-kal szükséges bővülnie ahhoz, hogy ki lehessen elégíteni az élelmiszerek iránti növekvő keresletet. Ez 2050-re éves szinten újabb 1 milliárd tonna gabonafélét és 200 millió tonna búzát jelent a 2005–2007 közötti szintekhez viszonyítva. A termelési mennyiségeket azért is növelni szükséges, hogy elegendő nyersanyag álljon rendelkezésre a bővülő bioüzemanyag-termeléshez. A megnövekedett termelési mennyiségnek ugyanúgy a termelékenységnövekedésből kell származnia, mint ahogy az elmúlt 50 évben is történt. Globális szinten korlátozott a mozgástér a termőterület bővítésére. Az előrejelzések szerint 2050-re az összes művelhető földterület mindössze alig 69 millió hektárral (kevesebb, mint 5%-kal) bővül. Tekintettel az egyre korlátozottabb erőforrásokra, a termelékenység növelése központi szerepet tölt be az élelmiszerárak kordában tartásában, ezért kulcsfontosságú tényező lesz a globális élelmiszer-bizonytalanság csökkentésében. A jobb fenntarthatóság kritikusán fontos. A mezőgazdasági földterületek mintegy 25%-a erősen degradált. Számos országban tényként jelentkezik a súlyos vízhiány a mezőgazdaságban. Számos halállományt fenyeget a túlzott lehalászás veszélye. Egyre nagyobb az egyetértés abban, hogy nő a klímaváltozás és az extrém időjárási események előfordulása.

Turizmus trendek és irányvonalak 2012

Turizmus

2012. július 12.

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

http://www.oecd-ilibrary.org/industry-and-services/oecd-tourism-trends-and-policies-2012_tour-2012-en

Az OECD Turizmus trendek és irányvonalak 2012 című kötet immár harmadik alkalommal jelenik meg, ezúttal az OECD és az Európai Unió közös gondozásában. A két évenként elkészített kiadvány összehasonlító elemzésen keresztül mutatja be a szakpolitikai irányvonalakat egyrészt országokként, másrészt témák szerinti bontásban. A kötet nemzetközi referenciaalapot nyújt, minthogy 51 ország – köztük Magyarország, illetve valamennyi EU tagállam – példáján keresztül világít rá arra, hogy milyen szerephez jut a turizmus a versenyképesség, az innováció és a növekedés előmozdítása terén. A kötet kiemelt hangsúlyt helyez a munkahelyteremtés és -fejlesztés és a turizmus közötti kapcsolat, a kormányzatok által követett szakpolitikai irányvonalak és programok, valamint a turizmushoz kapcsolódó szaktudás bemutatására. A kiadvány rámutat arra, hogy a kormányzatok számára egyre nyilvánvalóbb a turizmus gazdaság-élénkítő szerepe, illetve kiemeli, hogy az elhúzódnó pénzügyi válság, a nemzetgazdaságok kedvezőtlen gazdasági kilátásai, az egyes területeken pusztító természeti katasztrófák, valamint politikai válságok ellenére a turizmust továbbra is növekvő trendek uralják. A jelentés hangsúlyozza, hogy ennek ellenére elengedhetetlen a „jó kormányzás” elvének alkalmazása, annak érdekében, hogy egy átfogó, integrált szemlélet érvényesüljön, amely kiterjed például a turizmusért felelős szervezetek feladat és felelősségi körének jobb meghatározására, a különböző minisztériumokat összefogó bizottságok létrehozására.

Az elemzés rávilágít arra, hogy a nemzeti turisztikai ügynökségek felismerték, hogy a turizmus gazdasághoz való hozzájárulásának értékelése konzisztens adatgyűjtést igényel. Az OECD kitér arra is, hogy a nemzeti turizmus stratégiák egyre gyakrabban tükrözik az integrált megközelítést, azonban a turizmus értékelését egyelőre csak részben alkalmazzák, ezért ajánlásában a tagállamok értékelési folyamatának javítását célozza meg.

A kötet harmadik fő témaként a turizmus és foglalkoztatás kapcsolatát dolgozza fel, rámutatva arra, hogy e szektorban jelentős szakadék fedezhető fel a kereslet és kínálat között, valamint az életmódváltozás, az információhoz való kiterjedtebb hozzáférés, a kommunikációs technológiák széleskörű használata, és a globalizáció térnyerésére visszavezethetően képzetesebb munkaerőre van szükség. Az alacsonyabb képzettségű munkaerő alkalmazása – bár kevésbé költséges – mégsem kifizetődő, hiszen már középtávon is minőségromláshoz vezet. A szektorra oly jellemző szezonális sem járul hozzá a képzetesebb munkaerő vonzásához, továbbá a munkáltatók túlnyomó része sem rendelkezik a szükséges képzési kultúrával és menedzsment képességekkel. Ezért a szektorhoz kötődő képzési programok a szakpolitika hangsúlyos elemét kell, hogy képezzék.

Az OECD tagállamok vezető szerepet töltenek be a nemzetközi turizmusban: 2010-ben a külföldön töltött idő 66%-át adták; az EU tagállamokra vetítve ez az arány 50,2%-ot tett ki. Ugyanebben az évben az OECD tagállamok GDP-jének átlagosan 4,2%-a származott a turizmusból, míg 5,4%-kal volt jelen a foglalkoztatásban. Az OECD tagállamokat jelentős belföldi turizmus is jellemmez; átlagosan az összturizmus 61%-át jelenti, sőt néhány tagországban ez az arány meghaladja a 80%-ot.

Oktatási Körkép 2012

Oktatás

2012. szeptember 11.

Kontakt: Várkonyi Gergely – gvarkonyi@mfa.gov.hu

<http://www.oecd.org/edu/eag2012.htm>

Az OECD évente megjelenő oktatási statisztikai elemzési kiadványának most megjelent idei kiadása, az Oktatási Körkép 2012 (Education at a Glance 2012) külön fókuszálni kíván azokra a mutatókra, amelyek bemutatják, hogy az oktatás hogyan járulhat hozzá ahhoz a hosszú-távú stratégiához, amelynek segítségével az országok végre ki tudják küszöbölni a gazdasági válság ciklikusan visszatérő hatásait. A kiadvány összesíti az OECD által az elmúlt évben kapott, az oktatásra vonatkozó statisztikai adatokat, és megpróbálja feltárni azokat a trendeket, amelyek ezek alapján megfigyelhetők. A kiadvány ingyenesen hozzáférhető az OECD honlapján.

Az OECD adatai szerint a tagországaiban az oktatási kiadások emelkedtek, azonban a felsőfokú oktatásban továbbra is jelentős esélyegyenlőségi intézkedésekre lenne szükség. Az OECD az idei adatok alapján fenntartja korábbi javaslatát, hogy a kiadások tekintetében több forrásnak kellene jutnia a korai gyermekkori oktatásra és nevelésre. A felsőoktatásra szánt összegeknek pedig fő céljuk kell, hogy legyen, hogy elősegítsék az egyenlő bánásmódot, a szociális mobilitást, és kedvezőbb munkaerő piaci készségeket biztosítsanak a hallgatók számára.

Az idei statisztikák és analízisek is alátámasztják azt, hogy azok az országok ahol többen áldoznak a korai gyermekkori oktatásra, célzottan támogatják a felsőoktatást és a benne résztvevő hallgatókat, illetve ösztönzik a munkaerőpiac és az oktatási szereplők közötti kommunikációt a kívánt képzési feltételek meghatározásában, jobb mutatókat érnek el az esélyegyenlőség – szociális inklúzió - terén. Ezen országok esetében láthatóan kevésbé növekedett a munkanélküliség, mint azoknál az országoknál, ahol ezek az elemek hiányoznak.

A támogatástól a fejlesztésig: A szegénység elleni globális küzdelem

Fejlesztéspolitika

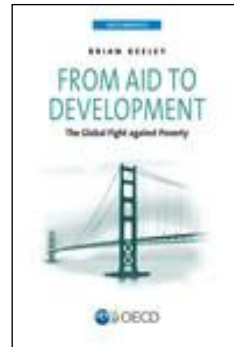
2012. június 25.

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

http://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/development-and-aid_9789264123571-en

Az OECD nevében is szereplő fejlesztés a szervezet munkájának egyik meghatározó eleme. Bár maga a szervezet nem foglalkozik segélyezéssel, az OECD tagországoktól származik a fejlesztéstámogatás túlnyomó része, illetve maga az OECD is fontos szerepet tölt be a pénzügyi kötelezettségvállalások monitoringjában és a globális fejlesztési együttműködés irányvonalainak meghatározásában.

A nemrég megjelent könyv bevezetőt nyújt a fejlesztési együttműködés témakörébe, feltárja a támogatás és fejlesztési együttműködés világát; a szegénység leküzdésére tett erőfeszítések sorát. A kiadvány bemutatja ezen erőfeszítések történetét és az elért eredményeket, illetve rávilágít a fennmaradó hiányosságokra. Részletesen kitér arra, hogy a fejlesztés és támogatás az évek során milyen változásokon ment keresztül, és milyen módon tehető még hatékonyabbá a jó kormányzás és a fejlett-fejlődő országok közötti jó viszony keretében.

Zöld növekedés és környezetirányítás Kelet-Európában, a Kaukázusban és Közép-Ázsiában

Zöld növekedés

2012. július 1.

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

http://www.oecd-ilibrary.org/environment/green-growth-and-environmental-governance-in-eastern-europe-caucasus-and-central-asia_5k97gk42q86g-en

A közelmúltban megjelent kiadvány összefoglaló képet nyújt a kelet-európai, kaukázusi és közép-ázsiai (EECCA) országok¹ gazdasági és társadalmi helyzetéről, piaci folyamataikról, környezeti szakpolitikáikról, valamint azon kormányzati intézkedésekről, amelyek elősegíthetik a zöld növekedésre való áttérést. Az OECD analitikai eszköztárán – ide értve a zöld növekedés jelzőszámait – alapuló jelentés bemutatja az alkalmazható, koherens és hatékony reformintézkedéseket, egyfajta kiindulási alapot képezve a zöld növekedési politikák kiterjesztéséhez. A kötet felvázolja, hogy az EECCA országok hol tartanak a zöld növekedés útján, és milyen intézkedéseket kellene tenniük a célok elérése érdekében.

Az EECCA országok többsége intenzíven és nem fenntartható módon használja természeti erőforrásait; a környezet folyamatos romlása, a rendkívül magas széndioxid kibocsátás, a mindenre kiterjedő energiatúlfogyasztás, az elavult és pazarló termelési technológiák, főleg a mezőgazdaságot sújtó növekvő vízhiány és jelentős vízvesztesség határozott cselekvés szükségességét kívánja meg. Jóllehet az EECCA országok túlnyomó része megnyitotta gazdaságát, azonban a versenyképesség terén hatalmas hátránnyal küzdenek, és továbbra is az alacsony hozzáadott értékű ágazatok – mezőgazdaság és kitermelőipar – dominálnak. A rendkívül alacsony hatékonyságú energiafelhasználás többletterhe jelentős; számítások szerint a közép-ázsiai térség 35-40% energia-megtakarítást érhetne el, ha valamennyi termelőágazatban hatékony lenne az energiafelhasználás. A Nemzetközi Energiaügynökség és a Világbank arra figyelmeztette az EECCA országokat, hogy ha nem cselekszenek, a rendelkezésre álló energiakészlet nem fogja fedezni a növekvő belföldi és export igényeket. A zöld növekedés felé való erőteljesebb elmozdulás gátját képezi a meglévő intézményi keretrendszer, a kormányzati szervek – különösképpen a környezeti hatóságok – instabilitása, az adminisztratív kapacitás relatív hiánya, valamint más gazdasági és társadalmi tényező is, úgymint a feketegazdaság erőteljes jelenléte, a munkaerő alacsony hatékonysága, az agyelszívás, a kedvező finanszírozási konstrukciók hiánya, a természeti erőforrások viszonylag alacsony szintű belföldi ára, a környezetszennyezési díjak nem megfelelő volta vagy hiánya stb.

A tanulmány bemutat néhány kezdeményezést, amelyek mindezek ellenére a zöld gazdaság egyes elemeit hordozzák magukban. Zöld projektnek tekinthető például az alternatív energiatermelés beindítása Grúziában, Tádzsikisztánban és Kirgizisztánban; az üzbég napelem projekt, amelynek segítségével a távolabbi vidékek is hozzájutnak az energiához; az örmény, moldáv és ukrán öko-gazdaságok, de ide sorolható Oroszország és Kazahsztán energiahatékonyságot célzó tervei is.

A jelentés alapvető ajánlásokat is megfogalmaz, amelyek értelmében a kormányzatokra rendkívül nagy szerep hárul a zöld növekedés beindításakor, minthogy megerősített és célzott megvalósíthatósági stratégiákra van szükség.

¹ A tanulmányban szereplő országok: Azerbajdzsán, Fehéroroszország, Grúzia, Kazahsztán, Kirgizisztán, Moldova, Oroszország, Örményország, Tádzsikisztán, Türkmenisztán, Ukrajna, Üzbegisztán

Kockázattudatosság, tőkepiacok és katasztrófakockázat

Kockázatkezelés

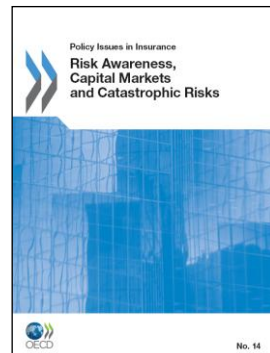
2012. augusztus 12.

Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu

http://www.oecd-ilibrary.org/finance-and-investment/risk-awareness-capital-markets-and-catastrophic-risks_9789264046603-en

Az OECD behatóan foglalkozik a jelentős katasztrófák pénzügyi kockázata kezelésének kérdéseivel. A most megjelent kötet az elmúlt években e területtel foglalkozó jelentéseket gyűjti össze. Az első jelentés a természeti katasztrófák kockázatával kapcsolatos tudatosság erősítését szolgáló oktatási eszközöket mutatja be, iránymutatást is kínálva. Mivel a katasztrófák emberi tevékenységekre gyakorolt negatív hatása egyre erősebb, szükséges a téma tudatosabb kezelése, a kockázatmérséklési, veszteségmegosztási és –transzfer módszereinek megismertetése. A 13 áttekintett ország gyakorlata alapján kijelenthető, hogy komoly lépések szükségesek, hogy a jellemző „utókezelési” szemléletet egyre jobban felváltsa a készség és a megelőzés.

A második jelentés a katasztrófákhoz kötődő értékpapírokkal, illetve a tőkepiacoknak a kirívó kockázatok kezelésében játszott szerepével kapcsolatos ajánlásokat gyűjti össze. A harmadik rész a katasztrófákhoz köthető károk becslésének módszereit tekinti át az OECD országokban, míg az utolsó rész a dél-kelet-ázsiai országok katasztrófakockázati térkép létrehozására irányuló erőfeszítéseit mutatja be.

A vízgazdálkodás finanszírozási rendszere

Környezetpolitika

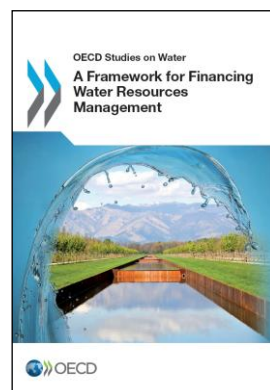
2012. augusztus 21.

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

http://www.oecd-ilibrary.org/environment/a-framework-for-financing-water-resources-management_9789264179820-en

Az OECD 2050-ig szóló Környezeti Kitekintés kiadványa a vízgazdálkodás terén négy fő kihívást azonosít: egyrészt a vízfelhasználók közötti egyre élesedő versenyt, másrészt a tisztítatlan városi és mezőgazdasági szennyvíz miatti vízminőség romlást, harmadrészt az árvíz kockázatnak kitett városok lakók számának növekedését, végül pedig a vízellátás nélkül élő városok lakók számának emelkedését. Ezen kihívások a vízgazdálkodást komplex szakpolitika kérdéssé minősítik, amelynek finanszírozásához a legtöbb OECD országban nem áll rendelkezésre elegendő forrás. A forráshiányos helyzetet tovább súlyosbítja a válság miatt bevezetett fiskális szigor, így a nemrég publikált kiadvány gyakorlati jelentősége különösen kiemelkedő. A jelentés bemutatja a helyi, országos és határokon átívelő vízgazdálkodás keretében felmerülő szakpolitikai vitákat, valamint körbejárja a hagyományosnak tekinthető vízkészlet biztosítási és közegészségügyi feladatkörön túlmutató, a vízgazdálkodáshoz kapcsolódó valamennyi kormányzati feladatot.

Az OECD vízgazdálkodásra vonatkozó 1978-ban elfogadott ajánlása a vízforrások szennyezés és túlzott használat elleni védelme mellett célként jelöli meg a vízi környezet és ökológia megőrzését, a hidrológiai körforgás megővését és javítását, valamint a háztartási, ipari és mezőgazdasági célokra szolgáló megfelelő minőségű és a mennyiségű vízellátás biztosítását. Ezen célkitűzések megvalósítása érdekében a beszámoló összegzi a kormányzatok által vegyesen alkalmazandó négy alapelvet: 1) a szennyezés költsége a szennyezőt terheli elve, amelynek lényege, hogy kevésbé érje meg szennyezni, pozitív irányban elmozdítva a környezettudatosság kialakulását és megszilárdítását; 2) a hasznélvező fizet elve értelmében a vízgazdálkodás terhe megoszlik; 3) a méltányosság elve a versenyképesség és a hozzáférhetőség kérdését orvosolja; 4) végül pedig a szakpolitikák – mezőgazdaság, földhasználat és energiapolitika – közötti koherencia megfelelő biztosítása szintén a vízgazdálkodás költségeinek csökkentését eredményezheti. Megjegyzendő továbbá, hogy a közpénzek ésszerűbb újraelosztása hatékonyabbnak bizonyul a költségcsökkentés szempontjából, mint további források bevonása.

A gazdasági eszközök, úgymint a víz-árképzés, a vízkivonási és vízszennyezési, valamint a felhasználót terhelő egyéb díjak alapvető szerepet játszanak a vízgazdálkodás finanszírozásában. A központi költségvetésbe ily módon befolyó összegek ugyanis a vízkészletek menedzselésére fordíthatók, illetve járulékos hatásként a hatékonyabb vízfelhasználást segítik elő. A vízgazdálkodás végrehajtási kérdéseit illetően a tanulmány kiemeli a költségcsökkentés lehetséges módjait, így például a szolgáltatói hatékonyság erősítését vagy az alacsonyabb költségű lehetőségek még szélesebb körű kihasználását. A jelentés a magánszektor szerepére kitérve megemlíti, hogy a magánbefektetők bevonására elsősorban a vízi infrastruktúra kiépítéséhez kapcsolódó alapberuházásoknál lenne szükség. A magánbefektetők jelenléte a tapasztalatok fényében egyértelműen ösztönzőleg hat a szolgáltatás hatékonyságára. Az OECD több eszközzel is segíti a kormányzatok munkáját a magánszektorral való együttműködés terén (OECD Principles for Private Sector Participation in Infrastructure, OECD Checklist for Public Action, and Guidance on Strategic Financial Planning for Water Supply and Sanitation). A hatékony vízgazdálkodás a közpénzek hatékony és átlátható felhasználását is feltételezi. Az OECD által javasolt, a vízgazdálkodást támogató stratégiai pénzügyi tervezés iteratív folyamat, amely előrejelzi a középtávú finanszírozási igényt, valamint a pénzügyi forrásokhoz hozzárendeli a szakpolitikai célokat. Az előrejelzések szerint 2050-re 3,9 milliárd ember, azaz az össznépeség 40%-a valószínűsíthetően vízben szegény területen él majd. 2000 és 2050 között a víz iránti igény várhatóan 55%-kal nő, amelyet elsősorban a gyáripar, az elektromosáram-ellátás és a háztartások támasztanak. Az egyre szűkebb keretek közé szoruló vízgazdálkodás feladata a vízfelhasználók közötti élesedő verseny menedzselése lesz.

2012. augusztus 6.

Modellegyezmény a jövedelem- és tőkeadózásról – Teljes változat

http://www.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-2010_9789264175181-en

Adózás

Kontakt: Tóth Péter – ptho@mfa.gov.hu

Ismét megjelent az OECD modellegyezményének teljes változata, immár a nyolcadik kiadásban. A 2010. július 22-i szövegállapot alapján a cikkek mellé a kommentárok, a nem-tagországok álláspontja, az OECD Tanácsának ajánlásai, az egészen 1963-ig visszanyúló történelmi jegyzetek, illetve az OECD-tagországok közti egyezmények részletes listája is bekerült. A teljes kiadás először jelent meg könyv formájában, de a 2000 oldalra rugó szöveg elektronikus formában is elérhető. Ez utóbbi kiadás kiterjedt belső könyvjelző- és linkrendszerrel, gyors keresési lehetőségekkel is segíti a felhasználót.

2012. augusztus 21.

Az állatállomány járványai: megelőzési, ellenőrzési és kompenzációs rendszerek

http://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/livestock-diseases_9789264178762-en

Agrárgazdaság

Kontakt: Jánoszy Ágnes – ajanszky@mfa.gov.hu

A jelentés áttekintést nyújt az állati járványok kockázatainak kezeléséről. Ezek a megbetegedések olyan esetleges katasztrófa kockázatot hordoznak, amelyek jelentős külső hatása lehet, hiszen szoros az összefüggés az élelmiszerláncokkal és az emberi egészséggel. Az állati járványok, elsősorban azok, amelyek a háziállat állományt érintik, régóta komoly aggodalmat okoznak élelmiszerbiztonsági szempontból, valamint amiatt, hogy jelentős gazdasági veszteség lehetőségét hordozzák magukban. A járványok kitörése, vagy akár csak annak elhíresztelése a fogyasztók körében pánikot okozhat, meggátolhatja a kereskedelmet, komoly hatása lehet a jövedelmekre, nem beszélve az egyéb, pl. az emberi betegségek miatti költségekről és a halálesetekről.

2012. július 9.

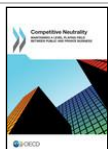
A halászat rekonstrukciója: A jövőbe vezető út

http://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/rebuilding-fisheries_9789264176935-en

Agrárgazdaság

Kontakt: Jánoszy Ágnes – ajanszky@mfa.gov.hu

A világon számos ország van, ahol túlhalászás folyik, alacsony a termelékenység és nem megfelelő a jövedelmezőség. A halászat rekonstrukciójában jelentős tartalékok rejlenek. Ez tágabb fogalom, mint a halállomány megerősítése, a halászat szociális, gazdasági és környezeti aspektusaival is foglalkozik. A kiadvány kihívásokon és elemzéseken keresztül mutatja be a jövőbe vezető utat. Alapelveket és irányelveket tartalmaz azért, hogy az újjáépítési tervek transzparenssek legyenek, és rugalmas, előre kiszámítható szabályokat és eljárásokat foglaljanak magukban. A kiadványban esettanulmányok is szerepelnek, amelyek révén megpróbálták feltérképezni, hogy az újjáépítési tervek mely elemei bizonyultak sikeresnek és melyek nem. Mind nemzeti, mind nemzetközi példákat vizsgáltak, és számos közös következtetést is sikerült levonni. Többek között, hogy a közgazdasági megfontolásokat már korai szakaszban be kell építeni, és hogy a különböző szociális és gazdasági tényezők gátolhatják vagy akár segíthetik az egyes terveket.

2012. szeptember 3.

Az állami és magánvállalkozások közötti versenysemlegesség fenntartása

http://www.oecd-ilibrary.org/industry-and-services/competitive-neutrality_9789264178953-en

Verseny

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

A frissen kiadott jelentés az "Állam a piacon" projekt részét képezi, és kettős céllal jött létre: egyrészt, hogy azonosítsa a vegyes piacokon működő állami és magánvállalkozások közötti versenysemlegesség megteremtésének fő kihívásait; másrészt, hogy e kihívásokra megoldásokat keresen az OECD tagállamok gyakorlati tapasztalataira és az OECD által már kialakított legjobb gyakorlatokra alapozva. A kiadvány szervesen kapcsolódik a korábban a témában megjelent dokumentumokhoz (A versenysemlegesség nemzeti gyakorlatai, a versenysemlegességről szóló legjobb gyakorlatok, iránymutatások és ajánlások gyűjteménye).

2012. szeptember 3.

Vállalatirányítás, értékteremtés, növekedés - A finanszírozás és a vállalatok közötti híd

<http://www.oecd-ilibrary.org/content/book/9789264179547-en>

Vállalatirányítás

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

A kiadvány a vállalatirányítás szerepét vizsgálja, hogy az megfelelő ösztönzést nyújtson a magánvállalatok értékteremtési folyamatai során. A globális változásokat a feltörekvő piacok szempontjából is elemzi, bemutatva e gazdaságok megkülönböztető jellemzőit, illetve a tőkepiacokat, vállalati struktúrákat és vállalatirányítást alakító gazdasági folyamatokat. A kötet arra is felhívja a figyelmet, hogy a vállalatirányítási szabályok, gyakorlatok önmagukban nem jelentenek célt. Implementálásuk azonban már célkitűzésként szolgál, amely célkitűzéshez viszonyítva kell értékelni valamennyi vállalatirányítási rendszer minőségét. A kiadvány tehát egy benchmark felállítására ösztönöz, amelyhez viszonyítva összesíthetjük az új szabályokat és értékelhetjük a már meglévőket.

2012. augusztus 10.

OECD szemle a kockázatmenedzsment politika témakörében - Társadalmi zavarok

http://www.oecd-ilibrary.org/economics/social-unrest_9789264173460-en

Kormányzás

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

A Társadalmi zavarok című jelentés azon öt esettanulmány egyike, amely a "Jövő globális megrázkódtatásai" OECD projekt keretében készült el a "Járványok", "A kiberbiztonsági rendszerkockázat csökkentése", a "Geomágneses viharok" és a "Pénzügyi rendszerkockázat" részeket követően. A kiadvány elemzi a társadalmi zavarokat kiváltó rendszerszintű kockázatokat, azonosítja az azokat kiváltó tényezőket, eseményeket, és funkcionális elemzés keretében opciókat nyújt ezen zavarok elkerülésére, enyhítésére, illetve kezelésére. Minthogy a társadalmi zavarok eszkalálódó folyamatok, így a tanulmány felállít egy lépésekre lebontott eszkalációs sémát, egy olyan fokozatos keretrendszert, amely azonosítja a társadalmi zavarok különböző szintjeit. A kötetben elemzési módszerként kevésbé megszokott megközelítések és eszközök is megjelennek, úgymint az összetett rendszerek és a hálózat elméletek, az ügynök-modellek és a viselkedéstudomány. Az esettanulmányok között szerepel a 2010. évi görög válság, a H1N1 járvány, a kiberbiztonság, a Katrina hurrikán, valamint politikai eseményként az "arab tavasz".

2012. augusztus 13.

Gyalogos biztonság, városszervezés és egészség

<http://www.oecd-ilibrary.org/content/book/9789282103654-en>

Közlekedés

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

Az OECD keretei között kormányközi szervezetként működő és 54 tagországot tömörítő Nemzetközi Közlekedési Fórum az Egészségügyi Világszervezettel közösen jelentette meg a "Gyalogos biztonság, városszervezés és egészség" című beszámolót. A jelentés a városok fejlődésének tükrében összegzi a gyaloglás fontosságát, hangsúlyozva, hogy a gyaloglás – olcsó, emissziómentes és mindenki által hozzáférhető közlekedési eszközként – hozzájárul a fenntartható fejlődéshez, valamint az élhető városok megtartásához.

A tanulmány összegzi az OECD tagországokra jellemző gyaloglási mintákat, valamint részletesen elemzi a gyalogláshoz kötődő egészségügyi, jóléti és társas-szociális előnyöket; mindezek mellett kitér a gyaloglás gazdasági hasznának bemutatására, illetve számba veszi a közlekedésbiztonsági kockázatokat is. A kötet hangsúlyozza, hogy a gyalogos közlekedés alternatíváját a kormányzati szakpolitikák erőteljesebb részévé kell emelni, a gyaloglás elterjesztésének támogatása meg kell, hogy jelenjen a városszervezési, infrastrukturális, közlekedésbiztonsági, közlekedésfejlesztési és kommunikációs stratégiákban.

2012. augusztus 13.

Módszertani kérdések és esettanulmányok – Az agrárkörnyezeti szakpolitikák értékelése

http://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/evaluating-agri-environmental-policies_9789264010116-en

Környezetpolitika

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

A kormányzatok egyre tudatosabban értékelik, monitoringolják szakpolitikáikat, illetve azok gyakorlati megvalósulásának megfelelőségét. Ez alól nem kivétel az agrár-környezetpolitika sem. A közelmúltban kiadott tanulmány az OECD Braunschweigben megrendezett „Agrárkörnyezeti szakpolitikák értékelése” témájú szemináriumán elhangzott előadások egy részét foglalja magában. A kötet a szakpolitikák értékelésének azon elméleti és gyakorlati kérdéseinek széles spektrumát mutatja be, amelyek a mezőgazdaság környezeti teljesítményének fejlesztéséhez kapcsolódnak. A módszertani kérdések és ex-ante értékelő elemzések mellett az agrárkörnyezeti intézkedések ex-post értékelését leíró országspecifikus összefoglalókat is tartalmaz a gyűjtemény.

A témához kapcsolódóan a szerzők választ keresnek arra, hogy az agrárkörnyezeti szakpolitika értékeléséhez felállítható-e egy keretrendszer, a legjobb gyakorlatot összegző irányelv. Az agrárkörnyezeti szakpolitikák eltérő volta, az országspecifikus célkitűzések és az alkalmazott eszközök különbözősége azonban csak általános irányelvek lefektetését, az elkerülendő buktatók összegzését teszi lehetővé. A tanulmány kiemeli, hogy mivel az értékelés folyamatának több szereplője is van, ezért elkerülhetetlen az érdekellentétek megjelenése. A kiadványban többek között elemzést olvashatunk az agrárkörnyezeti lábnyomról mint értékelési eszközről, az addicionalitás mennyiségi meghatározásának kérdéséről, valamint az agrárkörnyezeti szakpolitikák piaci alapú megközelítéseiről is.

2012. június 11.

OECD Tagországok Energetikai Mérlege 2012 Az OECD-n Kívüli Országok Energetikai Mérlege 2012

http://www.oecd-ilibrary.org/energy/energy-balances-of-oecd-countries-2012_energy_bal_oecd-2012-en

http://www.oecd-ilibrary.org/energy/energy-balances-of-non-oecd-countries-2012_energy_bal_non-oecd-2012-en

Energia

Kontakt: Várkonyi Gergely – gvarkonyi@mfa.gov.hu

A Nemzetközi Energia Ügynökség országokra bontott statisztikai kiadványai minden évben összegzik a legfrissebb teljes évi adatokat. A 2012-es kiadványban a 2009. és 2010. évekre vonatkozó teljes körű adatok kerülnek bemutatásra. Minden egyes ország esetében megjelenítik többek között az energiatermelésre, energiainportra, fő energiaforrásra, villamos-energia termelésre és fogyasztásra, a lakossági és ipari fogyasztásra vonatkozó adatokat. A kiadvány olyan történelmi táblázatokat tartalmaz, amelyek adatai bemutatják a termelés, a kereskedelem és a végső fogyasztás alakulását. Mindezek mellett összehasonlításra kerülnek a kulcsfontosságú energia- és gazdasági mutatók, hogy láthatóbbá váljon, hogy egy adott ország gazdasági trendjeit miként befolyásolja energiapiacának alakulása.

Szeptember-október

Fontosabb várható események és kiadványok

http://www.oecd.org/document/49/0,3746,en_21571361_44315115_32618737_1_1_1_1,00.html

Szeptember 17-19.	IMHE Általános Konferencia 2012: A tömeges felsőoktatás elérése és fenntarthatósága
Szeptember 19.	Az OECD Agrárpolitikák monitoringja és értékelése című kiadványának megjelenése
Szeptember 19-20.	OECD Kerekasztal a felsőoktatásról a regionális és városi fejlesztésben
Szeptember 20.	„A növekedés ösztönzése minden régióban” című kiadvány megjelenése
Szeptember 20-21.	A Biztosítási és Nyugdíjbizottság magas szintű katasztrófakockázati ülése
Október 3.	Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének ülése az OECD 2011-2012 évi tevékenységéről
Október 4.	Az Internetgazdasági Kilátások című kiadvány budapesti megjelenése
Október 4.	Magas-szintű parlamenti szeminárium az OECD-ben
Október 8-9.	Globális Zöld Növekedés Fórum, Kopenhága
Október 9.	Tőkeáramlások kezelése és liberalizációja című magas-szintű konferencia, Párizs
Október 16-19.	OECD 4. Statisztikai Világ Fórum a jólét mérése témájában, Új-Delhi
Október 25-26.	Transzparencia és adóügyi információcseré globális fórum, Fokváros

OECD Tudástár

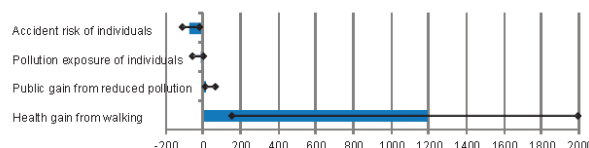
<http://www.oecd-ilibrary.org/content/book/9789282103654-en>

Közlekedés

Kutatások szerint az **aktív mobilitást** – gyaloglást és biciklizést – kísérő **mentális és fizikai előnyök nagymértékben ellensúlyozzák a környezetszennyezési és közlekedésbiztonsági kockázatokból származó hátrányokat**. A rendszeres gépkocsi használatról rendszeres biciklizésre vagy rendszeres gyaloglásra való áttérés évi mintegy nettó 1200 euró megtakarítást jelent a gépkocsi használatról lemondó számára.

Kontakt: **Borza Emese** – eborza@mfa.gov.hu

Figure 4.1. Calculated economical benefits of one individual who switches from driving to walking
Euros / year / person

Source: Rabl, A. (2011).

Oktatás

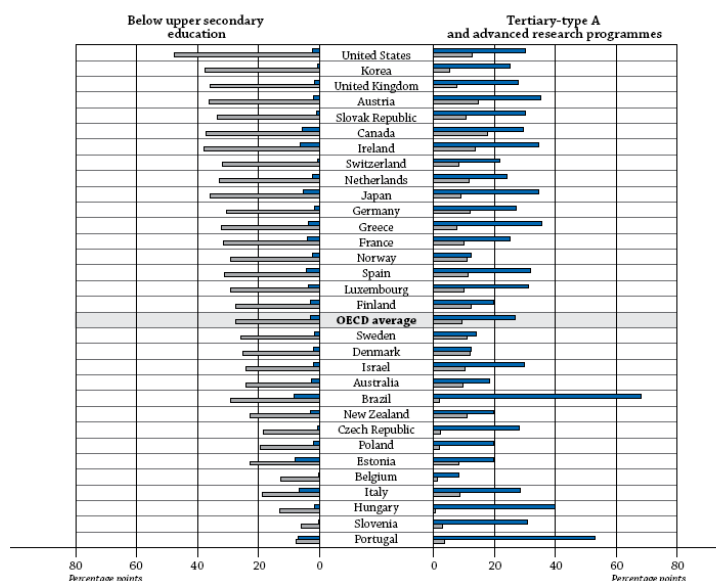
http://www.oecd-ilibrary.org/education/education-at-a-glance-2012_eag-2012-en

Kontakt: **Várkonyi Gergely** – gvarkonyi@mfa.gov.hu

Chart A8.4. Differences in earnings distribution, by educational attainment
(2010 or latest available year)

Proportion of 25-64 year-olds at or below half the median
and the proportion of the population earning more than twice the median,
for below upper secondary education and tertiary-type A and advanced research programmes

At or below half of the median More than twice the median

Tovább nőtt az a szakadék, amely a felsőfokú végzettséggel rendelkezők és a csak másodfokú végzettséggel rendelkezők javadalmazási szintjei között van. Míg 2008-ban átlagban egy felsőfokú végzettséggel rendelkező munkavállaló 58%-al keresett többet, mint egy másodfokú végzettséggel rendelkező, ez a szám 2010-re már 67% volt. Ha mindehhez hozzátesszük, hogy a munkanélküliségi mutatók szerint a csak másodfokú végzettséggel rendelkezők esetében magasabb a ráta, mint a felsőfokú végzettséggel rendelkezőknél, akkor egyértelművé válik, hogy folytatni kell az ösztönzést a felsőfokú oktatásban való részvételre, és biztosítani kell a teljes körű esélyegyenlőséget a gyermekek számára.

A fényképek és ábrák forrása: 1-11. oldal: www.oecd.org